

Páskir

Langfredag var en bitter dag; men skjón var páske morgun. Hesi orð skaldsins hava boð til alla mannaættina og eru serliga verd at hava í huga á hesum degi, sum er lagdur millum langafriggjadag og páskadag — páskaftan.

Langafriggjadagur er djúpt merktur av deyða, sorg og vónloysi — myrkasta vónloysi. Men páskamorgun kemur við uppreisn, gleði og lívi — ævigum lívi.

Menniskjan hevur so ílt við at skilja hetta, at eitt ævigt liv er eftir deyðan; tí er tað so troystaríkt at vita, at okkum als ikki torvar at skilja hetta — tað er nóg mikið at trúgva tí.

Mannaítríð røkkur so stutt; men trúgvín ber yvir øllum.

Og Hann segði: Tann, ið trýr á meg, skal ikki glatast, men fáa eitt ævigt liv.

Hesum er tað, vit megu trúgva. Vit megu trúgva, at Hann doyði fyri at lætta av herðum okkara hitt tunga synda okið, so at vit — tú og eg — skulu verða reinsaðir frá syndum okkara, so vit aftan á lívið her á foldum skulu fáa eitt ævigt liv.

Tað er torskilt fyri teg og meg at hugsa, at Hann lat seg taka av dögum fyri at bjarga okkum. Og vit okkara røkkur ikki reiðiliga til at skilja hetta.

Vit kenna okkum so smáar og lítið-verðar. Tað fellur so lætt at ivast um, at Hann fyrri næstan 2000 árum síðani skuldi læta liv sitt fyri at eg — og tú — skuldu verða kvittaðir frá syndum okkara og fáa eitt ævigt liv saman við Honum.

Men Guð gav ikki son sín í manna-hendur einans fyri at bjarga tær og mær, men fyrri at bjarga allari mannaættini. Og júst her er tað, vit báðir koma inn í myndina, um eg so má siga. Vit eru jú einstaklingar, einkulpersónar í mannaættini. Og sum einstaklingar í mannaættini, millum allar tær mongu milliónirnar, er okkum givið tað lyftið, at um vit trúgva á Hann, skulu vit eiga eitt ævigt liv.

Tað er gott at liva í einum kristnum landi, millum kristið og trúgvandi fólk; men hetta er ikki nóg mikið fyri hin einstaka — fyrri teg og fyrri meg. Nei, tað ræður um, at hvør einstakur okkara hevur trúna á Hann. Tað er ikki nóg mikið at standa innanfyri eitt trúðar-felag, at ganga í kirkju ella á kristlig møtir. Tað er ikki nóg mikið at ganga undir kristinavni ella merki, ella at liva eitt reinført og hampuligt liv og at veita hjálp og troyst til tey, ið treingja og eru sorgarbundin.

Tað er gott, um vit eru so, og vit eiga at vera so.

Men tað einasta, ið veruliga ræður um, er hin persónliga trúgvín. Tú og eg, vit megu — hvør einseris — trúgva, at Hann doyði á krossinum hin fyrsta langafriggjadag og reis upp á trídja degi — hin vakra páskamorgun fyri at bjarga mannaættini, fyrri at bjarga tær, og fyrri at bjarga mær, og hvorum einstokum frá glatan og veita okkum eitt ævigt liv. Av okkum krevst bara, at vit trúgva hesum.

So elskað! Guð mannaættina, at Hann læt einasta Son sín ganga gjøgnum deyðans myrktur fyri at bjarga okkum frá glatan og fyrri at geva okkum eitt ævigt liv.

Hann læt liv fyri okkum, og Hann reis frá deyða páskamorgun. Trúgva vit hesum, tá skulu vit eiga eitt ævigt liv heima hjá Honum.

Munandi skattalækkingar og hækkan av barnafrádráttinum

Landsstýrið leggur á tingborð uppskot um at lætta inntøkum uppi 8000 krónur um skattabyrðuna og sleppa inntøkum uppi 4000 krónur undan landsskatti.

Tað var í farnu viku, at landsstýrið legði hetta uppskot fyri tingið eins og uppskot varð lagt fyri tingið um at frádraga inntøku hjá konu, ið arbeiðir úti fyri uppi helvtina av inntøkuni, tó ikki meira enn kr. 2.000.

At hesar skattalækkanir eru neyðugar, og ikki meira enn rimuligar, eru væl oll á einum máli um, tí inntøkur, sum liggja niðanfyrri 8000 krónur, kunnu í dag ikki bera stórvægis skattabyrði.

Ojavnar frásagnir um víðurskiptini í Vági

Stutt síðan hoyrdu øll her á landi, hvussu ein lögtingsmaður sunnan úr Vági stóð og breggaði av, hvussu gott ølt har um leiðir hava tað, og hann legði aftrat, at ongastaðni í verðini hava fólk tað so gott sum í Føroyum. Her leiðir eingin nakra neyð. Arbeiði er til allar hendur, og fiskurin fløðir upp á land. Í tvöst og spik, mjólk og kjøt, roma og dryl, seið og livur. Tað var bara at eiga eina tráðu, so fiskar ein so nógv, hann sjálvur timir, — ikki at tala um hann, sum eigur part í nótt og av og á sleppur út at dyrgja ella til sjós við skipi: o. s. fr. Eg veit ikki, um hann segði øll hesi orð, men soleiðis mátti ein skilja tað, sum hesin maður segði, og hann hevur hildið mangar slikar røður, tí nærum allar hansara røður snúgva seg um, hvussu gott øll fólk í Føroyum hava tað. Aldri hoyrir tú hann tala eitt orð um arbeiðsloysi, ringar tíðir ella tilkitt.

Tað var tí ikki so legið, um allir ting menningu ein hvøkk, tá ið lögtingsformaðurin las upp eitt skrif frá arbeiðskvinnufelagnum í Vági, sum boðar frá »køvandi vónloysi, sum hevur lagt seg yvir bygðina«. Mangt, mangt annað fóru kvinnurnar fram, sum prógvar, at ikki er slíkt páráðis í Vági, sum lögtingsmaðurin prálar av, t. d. verður í skrivinum sagt fylgjandi: »Maður og mann ímillum verður (osað um, hvussu deyð bygðin liggur. Vónloysið avspeglar í andlitum manna. Ein lagnumtúgur andi liggur í luftini, sveimar um geilarhornini. Virki, ið fyrr stóðu í besta blóma, liggja kvírr. Og verst av øllum: sjálv framtíðarvónin er farin. Forfallið snikur seg inn á alt, kóvir alt — sjálvt minnið um liv og virki.«

Hetta er harmuliet at frætta frá føði-bygd minni. Tíverri! nóvíst er at trúgva tí, sum kvinnurnar fóra fram. Men spurtingurin er so, hvi ein lögtingsmaður sunnan úr Vági óttalar seg um vælsand og alt í besta lagi.

Vágbingur, bógvandi í Havn.

Sjónleikarfelagið hevði aðalfund mána-dagin seinasta. Nevndin varð afturvæld, nevnliga Jacob C. Olsen, Georg L. Samuelsen, Ewald Arge, Poul Johs. Lind berg og William Heinesen.

Sjónleikarfelagið hevur leingi havt í ætlan at byggja, bæði sjónleikarhøll og biograf- og dansihøll. Nú hevur felagið 180.000 kr. í peningi, og ætlanin er so skjótt sum til ber at fara undir byggingina. Tað er ætlanin at byggja um Havnará, men býráðið skal fyrst tekja hana.

Eftir tí galdandi lógini, sum nú væntuliga verður broytt eftir uppskoti landsstýrisins, verða inntøkur sum eru minni enn kr. 4.000 undantiknar at gjalda lands skatt, meðan inntøkur frá 4.000 kr.— 6.000 sleppa frá 30 % eykaskatti, sum er eftir galdandi lóg. Eykaskatturin verður fyrri inntøkur frá 6—8000 lækkaður frá 30 % niður í 20 %.

BARNAFRÁDRÁTTURIN EISINI MUNANDI HÆKKADUR

Barnafrádrátturin verður eftir uppskotinum settur til kr. 80, har inntøkan er minni enn 7.000 kr., og har inntøkan er meira enn 7.000 krónur, verður barnafrádrátturin 60 krónur fyrri hvørt barnið, sum við ársbyrjan er yngri enn 16 ár, og sum ikki sjálvt hevur evni at kosta upphald sitt.

Eisini verður tann regla at galda, at

Tað gerst kunnugt fyri ætt og vinum, at góða móðir, vermóðir, omma og lang-omma okkara

SÚSANNA REINERT,
f. Nysted.

varð heimkallað skírismorgun.

Gravferðin verður 2. páskadag.

Kaldbak, 1. apríl 1961.

Fyri tey avarandi.

Doturnar.

um inntøka er minni enn 7.000 kr., og barnafrádrátturin verður meira enn skatturin uttan barnafrádrátt, tá skal munurin verða útgoldin viðkomandi skattgjaldara av Gjaldstovuini.

Hesar nevndu skattalækkanar og barnafrádráttarlækkingar verða væntuliga samtyktar av tinginum eftir páskir, og skuldu komið einum stórum parti av fólk tilgøðar hvat viðvikur landsskattinum.

Valið í Belgíu gav javnaðar-aðarflokkinum framgongd

KATÓLSKI FLOKKURIN MISTI

Seinasta sunnudag var val í Belgíu. Hetta var fyrr enn valseiðið var úti, og tað var orsakað av tí krepnu, sum landið kom í seinast í 1960, orsakað av landsins hættsligu figgjarstöðu.

Tað vóru teir kristiligu sosialu (kato-likar), ið sótu við stjórnarvaldinum sam-

an við teimum liberalu, forsetisráðharrin var Gaston Eyskens. Andstøðflokkurin var javnaðarflokkurin, ið ógviliga hvassliga hevði mótmælt tiltøkini hjá stjórnini, hetta færdi: so til, at val varð útskrivað.

Tað varð til framgongd fyri javnaðar-flokkinn, sum kom at standa í hørðum stríði mótevís hinum flokkunum, so týðningarmikið mettu teir valið at vera, at aðalskrivari: Nato's, Paal Henri Spaak gav aðalskrivarastarvið frá sær fyri at koma heim at taka lut í valinum.

Stjórnaðarflokkurin, teir katolsku, misti fælt 8 tingssessir, í deputerkamaranum og 6 í senatunum, javnaðarflokkurin helt støðuna í deputerkamaranum og vann 6 tingmenn í senatunum.

Deput. Sena-
kam.: tíð:

Katolíkkarnir	96 (+8)	48 (+6)
Javnaðarf.	84 (+84)	44 (+5)
Liberalu	20 (+1)	11 (+11)
Flamskir nasjonal.	5 (+4)	2 (+2)
Kommunistar	5 (+4)	1 (+1)
Uttanflokka	2 (+2)	0 (0)

Hvussu stjórnin verður skipan, er ógreitt enn, men fyribils verður Eyskens stjóndi, til nýggj stjórnarsamgonga er fingin í lag.

Tað verða valla katolíkkar og libera-lir, sum aftur koma at skipa stjórn, tí tað var jú libarali flokkurin, ið sleit samarbeiðið, so val mátti verða.

Katólíski flokkurin er enn størsti flokkur landsins, hóast teir taptu valið; men javnaðarflokkurin totar fram ímóti honum, og kann tað tí væl henda, at tað verður javnaðarflokkurin, ið fer at skipa samgongustjórn. Tað verður gitt, at kato-likkar og javnaðarmenn fara at skipa stjórn, tó ikki við Eyskens sum stats-ministara; men hin vegin kann tað eisini verða, at liberalu, flamski nasjonalista-flokkurin og javnaðarflokkurin koma at skipa stjórnina.

Glæðustrok er útkomið, hetta er dupult nummar við nógvum tilfari, og goðum lesnaði.

Á Hvitanesi syngja teir nú: Minken går i enge.....